

[Finansministeren.]

Det var altsaa en ualmindelig alsidig Overvejelse, i hvilken disse Hovedelementer indenfor Tobaksomsætningen her i Landet deltog, og jeg maa straks sige her, at jeg er ikke sindet paa egen Haand at foreslaa nogen ny teknisk Ordning af Tobaksbeskatningen, uden at den bliver lige saa vel funderet, som det Forslag var, jeg havde den Ære at gennemføre i 1922 paa Grundlag af Tobakskommissionens Forslag. Det er meget muligt, at Forhandlingerne i Udvalget kan føre derhen, at jeg, hvis det vinder Bifald hos Flertallet her i dette høje Ting, kunde gaa til Overvejelser i den Retning, Overvejelser med Repræsentanterne for de forskellige Erhvervsgræne, der er knyttet til Tobaksindustrien, og vel at mærke paa Basis af, at det ikke skulde betyde nogen Forhøjelse i den samlede Tobaksbeskatning, men kun eventuelt en mere praktisk Omlægning af den. Det kunde jeg tænke mig, der kunde finde en frugtbar Forhandling Sted om mellem det ærede Udvalg og mig, men da som Forberedelse til en saadan meget grundig Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtalte det Ønske, som saa mange Gange har været fremme — et Ønske, som jeg for den Sags Skyld selv deler —, nemlig, at der kunde findes en praktisk Form for at lette Skatterne paa Kogechokolade og Kakao. De Overvejelser, der hidtil har været ført om denne Sag, er strandet paa Kontrolvanskeligheder, der ikke var til at overvinde. Jeg er naturligvis villig til at genoptage disse Overvejelser, hvis der indenfor Udvalget viser sig Støtte derfor. Men jeg kan ikke være med til, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard, tror jeg det var, sagde, at se saadan lidt ovenfra nedad paa disse Kontrolvanskeligheder; thi naar man lægger en betydelig Skat paa en vigtig Forbrugsartikel, en Skat, som ogsaa griber dybt ind i de Erhvervs Forhold, som beskæftiger sig med denne Vare, saa er der een Ting, som man først og fremmest er pligtig til, og det er at sørge for en effektiv og ordentlig Kontrol. Thi hvis denne mangler og der alligevel er en høj Beskatning, hvad bliver saa Følgen? Saa bliver Følgen, at man giver de uærlige, de uredelige, de usolide indenfor Faget en Fordel paa Bekostning af Fagets bedste Elementer, og derfor er Kontrollen overfor en saadan Beskatning, navnlig naar den er høj, absolut nødvendig og et Hovedpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kunde jo ikke lade sin høje og vidtskuende Aand begrænse af de snævre Forslag, her var

stillet, han hævdede sig som sædvanlig til de mere gigantiske Vuer, som er ejendommelige for det ærede Medlem. Her skal jeg slet ikke følge ham, thi jeg synes ikke, der er nogen Anledning dertil, i hvad der her foreligger. Men jeg maa dog paapege nogle Grundfejl i det ærede Medlems Betragtninger.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde handlet mod § 12 i Landmandsbankloven. Nej, som jeg sagde ved Fremsættelsen: naar jeg har fremsat disse Forslag, er det netop for at opfylde § 12 i Landmandsbankloven, og det vil ikke lykkes det ærede Medlems Dialektik, selv om den ellers kan være meget vel udviklet, at paaavise, at der er nogen som helst saadan Modsætning. Der skulde forelægges Forslag til Dækning af de Merudgifter, som Landmandsbanklaanets Forrentning og Afdrag gjorde fornødne, og det har jeg gjort, hverken mere eller mindre (Afbrydelse). Jo, det har jeg gjort! (Borgbjerg: Der mangler $4\frac{3}{4}$ Million). Det ærede Medlem misforstaar totalt, Dækningsforslagene andrager $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det er netop det Beløb, der skal til.

Det ærede Medlem vilde saa forbyde mig at stille Forslag om Skattelettelser samtidig med dette. Men det kan dog aldrig have været Landmandsbanklovens Mening, det benægter jeg paa det allerbestemteste. Alle ved, hvilke Forudsætninger det var, man gik ud fra, den Gang denne Bestemmelse kom ind i Loven. Man gik ud fra, at den vilde lægge forøgede Byrder paa Befolkningen, og at der straks skulde anvises særlige Indtægter til at imødegaa dem. I denne Henseende har Forholdene jo udviklet sig — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, jeg har omtalt det udførligt ved Fremlæggelsen af Finansloven — saa overmaade heldigt og i Modstrid med, hvad næsten alle mente den Gang, at der i og for sig for Statsfinanserne ikke behøvedes dette Beløb.

Saa vil det ærede Medlem have, at jeg ikke desto mindre skal fremsætte Skatte-lovforslag til et Beløb af $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — ikke disse Lovforslag her, for de er naturligvis ganske fordelommelige som alt, hvad der kommer i øvrigt fra dette Ministerium, men nogle andre Lovforslag — uden at fremsætte Forslag om tilsvarende Skattelettelser. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem tænker sig dermed, han kan dog vist ikke tænke sig andet end, at Resultatet, hvis der blev et saadant Overskud paa Finanslovens Driftsbudget, efter meget kort Tids Forløb vilde være det, at der kom Forslag om Skattenedsættelser. Og saa reducerer Uenig-